

Вогнегасник

З нас в кожному була Іскра Божа,
Для того Бог нам всім її
Дав у свій час, щоб ми з Ним схоже
В собі самі. Вже в нас в вогні

Якщо вогні в нас світлі й добрі,
І розум в них в нас з серцем є -
То й ми в вогнях тих вже хоробрі
В них й з ними, те не Бог дає,

Бо більшість з нас всього ж боїться,
Хоч виду в тім й не подає,
А страхом в нас іскра й гнобиться,
Чи й згасла! В більшості з нас є

З тим й почали серця смердіти,
В яких вже згас їх весь вогонь
Чи чорним став він в нас, й коптіти
Від страху, з ним либонь-либонь.

В нас для життів земних й надземних
З вогнем яскравим, світлим в нас,
В серцях, ми з ним відродимо і землю,
В Світ Вогненний й в Тонкий весь час

Ми втрапимо, й впадем з ним в прірву.
Щоб в нас не трапилось того,
Лиш Вчення Шамбали від вирви
Застереже нас, й від всього,

В серцях і в розумах зростили,
В земних й в надземних всіх життях
З вогнем й в вогні всі наші сили,
Вони ж й ведуть на всіх путях.

А ми самі й все маєм взяти,
І про світи всі в нас, в собі,
І нас в світах всіх уявляти
З вогнем, без страху й не в злобі.

Те й вже давно, хто з страхом. Прахом
У більшості з нас наш вогонь
Пішов з ним з нас, і згас з тим страхом,
В серцях у нас лишив лиш вонь!

Страх в нас, - то наш же вогнегасник,
І ми не люди з ним – раби,
Не може бути життя прекрасним
Ніде й ні в кого, в нім гроби.

Ми зможем поринати в вогнях лиш,
З ростом вогню в нас згине страх!
Страх – вогнегасник в нас, й скоріш
В пільму й в невігластво з ним й в крах

Що нам всім буде в всіх дорогах
Траплятись завжди там і тут,
Все дасть, що треба, Агні Йога,
Хто з нею й в ній, без страху й скрут,
Бо Вчення все те є від Бога!